

Behandling, som fandt Sted i Sommer, har jo Ordførerne udtalt sig tilstrækkelig tydeligt saavel om de økonomiske som om de kunstneriske Forhold. Men jeg er enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i, at naar vi efter denne Behandling nedsætter et Udvalg, gælder det om, at vi hurtigst muligt tager vort Standpunkt, enten det nu kommer til at gaa i den ene eller den anden Retning, og jeg for mit Vedkommende vil bidrage, hvad jeg formaar, til, at denne Udvalgsbehandling gaar saa hurtigt som nogenlunde muligt, thi efter den stedfundne Lønforhøjelse, der, som jeg har oplyst, og hvad jeg gaar ud fra, den højtærede Undervisningsminister ikke er i Stand til at modsige, andrager et Beløb af 1275 000 Kr. aarlig, gælder det om, at vi hurtigst muligt, hvad enten vi nu vælger den ene eller den anden Vej, kommer bort fra den nuværende Ordning. Derfor regner jeg med, at vi alle er enige med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i, at hvad det gælder om, er, at vi her i Landstinget hurtigst muligt bliver færdige med den Sag, vi her har til Behandling, saa at den kan blive oversendt til Folketinget.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen) var i et Afsnit af sin Tale inde paa at eftersøge de Motiver, jeg havde haft til at fremsætte dette Lovforslag i den Form, hvori det nu foreligger. Det ærede Medlem syntes at have Besvær med at finde Motiverne. Det ærede Medlem antydede som et Motiv, at jeg havde ment at vinde Fordele derved, idet mit Forslag stemte fuldstændig med de Udtalelser, som det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Nørgaard) fremsatte i forrige Rigsdagssamling, og et andet Motiv skulde være det, at jeg muligvis kunde være noget bitter over det Røre, der havde været fra Kunstnerne Side i Anledning af mit forrige Forslags Fremsættelse, og at jeg med dette Forslag vilde give disse Kunstnere et lille Hip. Det forekommer mig, at hvis det ærede Medlem, hvad jeg dog maa gaa ud fra, har fulgt de Forhandlinger, der har været om denne Sag i forrige Rigsdagssamling, maatte han have meget let ved at se, hvorledes Sagen ligger, og hvorledes dette Lovforslag ganske naturligt maatte fremkomme efter hele den stedfundne Forhandling. Jeg havde fremsat et Lovforslag om Deling af Kunstarterne paa den Maade, at Opera og Ballet gik over til en nybygget Opera paa Casinos Plads. Dette blev

pure forkastet i det andet høje Ting. I Stedet for fremkom 4 andre Forslag. Det var naturligt, at jeg maatte slutte mig til det af disse Forslag, som Medlemmer af mit Parti fremsatte, fordi dette var et Forslag, der holdt paa det Princip: at skille Kunstarterne ad, nemlig Forslaget om, at Staten beholdt Skuespilscenen, omdannede det kongelige Teater til en saadan, og lod Operaen og Balletten gaa over til kommunal eller privat Drift. Da et saadant Forslag blev fremsat fra mit Partis Side, tiltraadte jeg det og stemte for det i det andet høje Ting. Den, der saa blev overrasket, da han kom op i dette høje Ting, var mig, da det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Nørgaard) som Ordfører for sit Parti fremsatte en Tanke, som netop stemte overens med d. n., jeg havde stemt for i det andet høje Ting. Men det har ikke været noget medvirkende Motiv for mig til at fremsætte dette Lovforslag; det var en helt anden Grund, jeg havde dertil. Jeg kunde nemlig, naar jeg skulde fremsætte et nyt Lovforslag, selvfølgelig kun slutte mig til det, der nærmest svarede til det Standpunkt, jeg mente, man maatte indtage, og som jeg maatte anse for at anvise den eneste Udvej, hvorved man kunde faa ordnet det kongelige Teaters Forhold, saaledes at vi ikke helt mistede det kongelige Teater, ikke helt mistede Statsdriften af Teatret.

Jeg er fuldstændig enig i de Udtalelser, der er fremsatte om de forskellige Kunstarters Betydning, og navnlig de Udtalelser, der faldt fra det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Helge Kjeldskov) og det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen) om Operaens og Ballettens Betydning. Jeg tror ikke, der skal være nogen Uenighed mellem de Herrer og mig med Hensyn til Opfattelsen af den kulturelle Betydning heraf. Jeg vil antage, at vi vil komme til at udtrykke det med lidt forskellige Ord og Vendinger, men ellers er der neppe nogen Uenighed. Det er først, naar der er Spørgsmaal om, hvordan vi bedst skal redde denne kulturelle Betydning, Uenigheden opstaar. De Herrer tror, at man kunde ordne det paa den Maade, at man beholder de tre Kunstarter sammen paa en Dobbeltscene. Her kommer imidlertid for det første den uhyre store pekuniære Vanskelighed, som jeg senere skal komme ind paa, i Vejen, men dernæst møder den Vanskelighed, som jeg anser for den største, nemlig Vanskeligheden ved at have disse 3 Kunstarter sammen. Jeg har haft Lejlighed til i de